

ZIMA 2023

ČÍSLO
123

TYLÁČEK

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J. K. TYLA

UVNITŘ TOHOTO ČÍSLA:

ADVENTNÍ MALOVÁNÍ | DÁREČKY PRO CHARITU A NÁVŠTĚVA DOMOVINKY
MIKULÁŠSKÁ V DIVADLE POD ČAROU | VÁNOČNÍ ZVYKY | ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO
STROMU | ZPRÁVIČKY Z NAŠICH MATEŘSKÝCH ŠKOLEK | DEN CO NA TYLOVCE
FOTOKROUŽEK NA TYLOVCE | CO NAPSALI NAŠI ŽÁCI...
KOMIKSY | KŘÍŽOVKA | HÁDANKY | JAZYKOVÉ OKÉNKO

Příroda kolem nás

Dana Gáborová

Julie Pokorná

Amia Isabella Hladká

Matvii Novikov

Nikola Jaroušková

Karolína Jiranová

Šimon Staněk

Vanesa Havlíková

Rozálie Juklová

Úvodem

Dobrý den vážení čtenáři Tyláčka, na úvod tohoto zimního čísla bych vám ještě jednou rád popřál dobré vykročení do školního, pracovního i osobního života v roce 2023.

Naše školní péefko je zároveň praktickým kalendářem, věřím, že vás opět potěšilo. Až budete plánovat jarní prázdniny, udělejte si je přesně o měsíc dříve, než je v kalendáři. Šotek Tylda řádlil...

Na co se těšíte v roce 2023 vy? Já na úplně obyčejné věci – na ranní mlhu u rybníka, na dobrou knížku nebo čerstvé bylinky ze zahrádky. Ve škole pak na všechny, kteří se usmějí, poděkují nebo ty, kterým se něco, byť obyčejného, povede. Těším se na spolupráci se skvělými kolegy pedagogy i nepedagogy, těším se na společné akce se školním parlamentem a ekotýmem, na setkávání s žáky během výuky i mimo ni, těším se na saládetu v naší školní jídelně (a všechno další z kuchyně), těším se na spolupráci se Spolkem rodičů a všemi rodiči. Je toho spousta.

Tradičně říkám, že vím, jaký bude rok 2023... Bude přesně takový, jaký si jej uděláme.

Jsem rád, že jsme se letos mohli vrátit (snad už to vydrží) k tradičním akcím školy. V čase předvánočním to byl jarmark a rozsvěcování vánočního stromu. Bylo moc milé se společně sejít v jídelně a na nádvoří a společně se naladit na období, které máme rádi.

Chystáme i tradiční taneční akci V tanečním rytmu a školní Akademii a věříme, že se potěšíte výkony svých potomků.

Z dalšího připravovaného bych zmínil začátek nového projektu z operačního programu Jan Ámos Komenský, který jsme nazvali Podpora na Tylovce IV. Začne 1. 2. 2023 a bude trvat do 31. 12. 2025. V rámci tohoto projektu bude mimo jiné podpořena činnost školního poradenského pracoviště o činnost paní školní psycholožky (resp. umožní další pokračování) a několika školních asistentů, dále pak inovativní vzdělávání v kroužcích, klubech i během výuky, výuka češtiny pro žáky cizince nebo naše setkávání na akcích komunitního typu. Také se díky těmto financím zapojíme na 1. stupni jako zatím jediná škola v Jihočeském kraji do programu prevence šikany KiVa, který je známý po celém světě, funguje a do České republiky teprve nakukuje. KiVa obsahuje tři hlavní pilíře: prevenci, intervenci a monitorování. Preventivní opatření jsou zaměřena na všechny žáky a jejich cílem je výskytu šikany předejít. Patří mezi ně například KiVa lekce a online hry. Preventivní opatření jsou hlavní částí programu KiVa. Cílená opatření jsou pak zaměřena na ty žáky, jichž se šikana přímo týká. Cílem těchto lekcí je poskytnout školám i žákům nástroje, s jejichž pomocí mohou šikanu řešit a zastavit. Program KiVa školám poskytuje také nástroj k monitorování výsledků v podobě každoročního online dotazníku pro žáky i učitele. Zjištěná zpětná vazba školám pomáhá určit, jak proti šikaně bojovat efektivněji. Určitě časem přineseme více informací a uspořádáme i odborné

setkání pro rodiče. Pokud jste ale zvědaví, mrkněte sem a dozvíte se více <https://ceskarepublika.kivaprogram.net/what-is-kiva/>. Jen dodám, že mnozí vyučující (hlavně 2. stupně) procházejí v letošním školním roce intenzivním kurzem Minimalizace šikany (tzv. MiŠ).

V době, kdy úvodník vyjde, už budeme mít po premiéře školní divadelní pohádky *O staré vrbě*. Je to úžasný projekt, do kterého jsem byl také přizván do jedné z epizodních rolí. Díky této zkušenosti smekám před všemi herci a herečkami z řad dětí i pedagogů, obdivuhodná je práce obou režiserek, paní kolegyně Pavlína Franců a Kateřiny Podešvové, a výkony školní kapely. Divadlo je opravdu náročná řešle, ale díky skvělé partě a podpoře mnoha lidí kolem (kostýmy, kulisy, rodiče dětí) se to zvládlo. Věřím, že jste si našli cestu na premiéru.

Přeji Vám všem hezký den a celý rok 2023.

v Písku dne 12. 1. 2023
Pavel Koc, ředitel školy

Komenský a my
Matylda Němečková, 5. C

Adventní malování aneb těšíme se na Vánoce!

K období adventu neodmyslitelně patří radostná atmosféra příprav na vánoční svátky. V naší škole je advent spojen nejen s výzdobou tříd a chodeb školy, ale i s výtvarnou soutěží „Adventní malování aneb těšíme se na Vánoce!“ Výtvarné klání je každoročně součástí programu Adventu v Písku.

Děti malovaly libovolnou technikou obrázky formátu A3 na zadané téma. Pro tento rok bylo vyhlášeno téma „Milý Ježíšku...“ Odborná porota vybrala z došlých prací maximálně 50 obrázků, jejichž digitální reprodukce jsme mohli zhlédnout po celý advent v okolí vánočního stromu na píseckém Velkém náměstí.

Vyhlášení vítězů soutěže proběhlo při rozsvícení vánočního stromu na píseckém Velkém náměstí dne 27. 11. 2022 od

16 hodin.

Naše škola zaslala do soutěže velké množství krásných obrázků dětí z 1. i 2. stupně. Pro porotu bylo zajisté těžké vybrat ty nejlepší. První místo v kategorii 10–15 let získala žákyně naší školy Matylda Němečková z páté třídy, která porotu okouzila něžným obrázkem malovaným pastelem pod názvem „Andělské hnízdo“ (Pedagog: Eva Hralová). Žákyně osmé třídy, Karolína Poláková, svým akvarelem „Vánoce u nás doma“ (Pedagog: Pavla Šrůtová) zaujala natolik, že jí byla udělena zvláštní cena poroty. Mezi finalisty soutěže můžeme obdivovat i obrázky dalších našich žáků. Jsou to v kategorii 6–9 let Monika Pavlíčková, 7 let, „Počítání oveček“ (Pedagog: Eva Hralová), Antonie Bendová, 9 let, „Dopis pro Ježíška“ (Pedagog: Alice

„Andělské hnízdo“
Matylda Němečková, 5. C

Bláhová) a Ester Kellnerová, 9 let, „Psí Vánoce“ (Pedagog: Milada Uhlíková). V kategorii 10–15 let byli vybráni žáci Filip Hájiček, 12 let, „Betlémská hvězda“ (Pedagog: Pavla Šrůtová) a Barbora Nimburská, 12 let, „Zima“ (Pedagog: Eliška Bečková).

Všem dětem, které přispěly do soutěže svými vánočními obrázky, děkujeme a vítězům a finalistům gratulujeme.

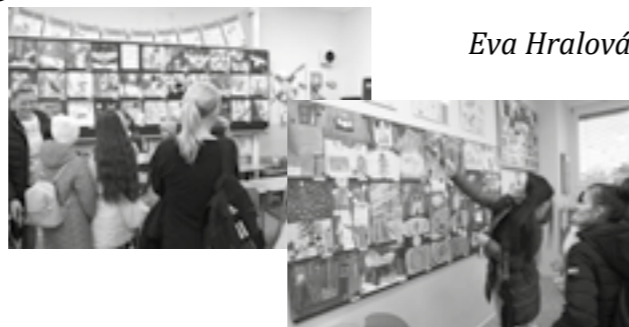
Výtvarná vernisáž v 5. C

V rámci výtvarné výchovy namalovali žáci v prvním pololetí mnoho krásných obrázků. S pomocí paní asistentky Karolíny Vandové a žáků jsme z těchto prací vytvořili ve třídě výstavu. K instalaci jsme využili téměř všechny plochy třídy, jako hlavní tabuli, magnetické tabule, parapety oken a nástěnku na chodbě. Námětem pro malbu či kresbu byly tyto výtvarné soutěže:

- Advent v Písku - téma: „Milý Ježíšku ...“
- Komenský a my - téma: „Město jako místo pro život“
- Lidice - téma: „Tanec“
- Příroda kolem nás
- Vzduch pro život

Zdařilé obrázky si přišli prohlédnout také rodiče dětí. Během ledna a února budou ty nejlepší práce zaslány do výše jmenovaných výtvarných soutěží. Věřím, že se budou líbit i porotě. Uvidíme a necháme se překvapit.

Eva Hralová

Eva Hralová

Vánoční pozdrav z Tylovky pro Charitu Písek

Tak jako každoročně vyráběli žáci z 1. i 2. stupně Základní školy Josefa Kajetána Tyla společně s paní vychovatelkou Alenou Vlnovou dárečky pro Oblastní Charitu Písek. Tentokrát to byli hlavně andělci, kteří skrývali ještě přání od dětí a drobnou sladkost. Dárečky putovaly k seniorům, kteří využívají služeb Oblastní Charity Písek. Některé seniory

navštívily děti s koledou a též malou pozorností i osobně v jejich domovech. Empatie a rozvoj sociálního citění tak nezůstávají pro tyto děti jenom pojmy. Dělat někomu radost nás moc těší.

Mgr. Alice Bláhová,
zástupkyně ředitele
pro 1. stupeň

Poděkování a přání

Vážený pane řediteli,

Vám i celému Vašemu kolektivu bychom chtěli popřát pokojné svátky vánoční a do nového roku štěstí, zdraví a mnoho úspěchů jak v osobním, tak i pracovním životě.

Velice si vážíme dlouholeté spolupráce Vaší školy s naší Charitou. Moc děkujeme za Masopustní sbírku potravin, dárečky a přáníčka od dětí pro naše klienty, kterými nás i klienty každé Vánoce i Velikonoce potěší paní Alena Vlnová a Alice Bláhová. Včera paní Vlnová se svými žáčky zpřijemnila adventní čas našim klientům v jejich domovech hrou na flétnu a zpěvem koled. Moc všem zúčastněným děkujeme, bylo to krásné.

Kdyby bylo něco, čím bychom Vám mohli být v příštím roce třeba my nápomocní, budeme moc rádi (napadá mě např. přednáška na téma dobrovolnictví, exkurze do některého z našich středisek apod.).

Ještě jednou moc děkujeme, Vám, pedagogickému sboru i dětem a těšíme se na spolupráci v příštím roce.

Oblastní Charita Písek

Návštěva v domovince

Ve čtvrtek 15. 12. děti ze školní družiny při ZŠ J. K. Tyla navštívily seniory v Domovince. U rozsvíceného vánočního stromu zazpívaly všem přítomným vánoční koledy za doprovodu kytar a fléten, zahrály pohádku Vánoční přání a přednesly pásmo básniček. Pro zpestření předvedly i ukázky moderních tanců. V závěru vystoupení děti popřály seniorům krásné Vánoce a předaly drobné

dárečky, které pro ně vyráběly v odděleních školní družiny. Byly odměněny potleskem, úsměvy a mnohdy i pohlazením. Odcházel s pocitem, že udělaly radost tím, co se naučily, a také s přesvědčením, že na jaře se opět vrátí.

V. Vlasatá, vedoucí školní
družiny

Děti z dramatického kroužku pomohly Divadlu Pod čarou s Mikulášskou

V době, kdy se do ulic vydávají skupinky Mikulášů, čertů a andělů, aby navštívili, obdarovali a třeba i pokárali děti, tak Divadlo Pod čarou pořádá tradiční Mikulášskou, která je založena na pohádce, ve které nechybí příběh a zápletky, která většinou zavede hlavního hrdinu do pekla. A i když všichni ví, že co peklo schvátí a nikdy nenavrátí, tak přesto dostanou děti v sále šanci tohoto hrdinu vysvobodit. Pomocí různých pekelných her a soutěží si změří síly se samotnými čerty.

Tentokrát se pohádka jmenovala *O bílém čertovi*. Je to příběh o malém čertovském klukovi, který se narodil odlišný než ostatní, neboť se podobal spíše beránku než čertovi. A díky tomu zažíval v pekle různé nepříjemné věci, snažil se obyčejným čertovským klukům přiblížit, ale marně. Nakonec ho z pekla vyhodili.

Na zemi provádí různé lumpárny, aby ho vzali do pekla zpět, ale nakonec se seznámí s partou dětí a Ti ho přesvědčí, ať s nimi zůstane na zemi, že s nimi může zažívat spoustu zajímavých věcí. Jenomže to se nelíbí Luciferovi a stáhne si ho zpátky do pekla. A dětem nezbyvá než si ho z pekla vysvobodit.

Hlavní roli bílého čerta Kryspína si zahrál Vojtěch Koc, do role dětí byla obsazena děvčata Eliška Řehořová, Kateřina Merhautová, Natálka Kovaříková a Markéta Merhautová, v pekle si zahrál čerta Zbyněk Malík a Marek Tícha.

A když pak na závěr přišel Mikuláš, aby obdaroval děti za jejich básničky a písničky, doprovázeli ho na podium dva pomocníci, dva andělé, nenáhodou podobní Magdaleně Franců a Lindě Cardové.

Pavλίna Fraŕců

My se čertů nebojíme, my s nimi kamarádíme.

žáci 2. C

Vánoční zvyky Vánoce v 8. A

Vánoce jsou již dávno za námi, ale rádi si připomínáme ty chvíle radosti a klidného štěstí s našimi blízkými. Zavzpomínejte si na Štědrý den, jak jej popsali žáci 8. A. Každý z nich se podílel alespoň jednou větou. Vyličili pro Vás svůj fiktivní Štědrý den...

Štědrý den

Co se týče Štědrého dne, je to můj nejoblíbenější den hned po narozeninách. Vždycky, když jsou Vánoce, mám dobrou náladu, něco, jako když dám čistý koš v basketbalu.

Zdobím vánoční stromeček, jehlice mě při tom píchají do prstů. Náš stromek je vždy plný krásných a zářivých barev. Je cítit vůně cukroví, které mamka peče v kuchyni. Linecké je považované tak jemné, že se rozplývá na jazyku. Miluju chuť cukroví. Nejraději mám rohlíčky a vosí hnízda. Cukroví je připraveno na svátečně prostřeném stole, kde plápolají plameny svíček.

Ležím doma v teple na gauči a dívám se na televizi. Většinou na pohádky. Je příjemné teplíčko. Už je cítit řízek a bramborový salát.

Koukám se z okna, pozoruji vločky a přemýšlím, jak může být každá úplně jiná a přesto krásná. Bílé vločky se ladně sypou a dopadají na zem.

Vánoční zvyky žáků 3. A

Já na poslední chvíli balím dárky a poslouchám k tomu písničky. Celý den si moc užívám. K večeru děláme nějaké ty klasické tradice, například pouštění lodiček, ale děláme to spíš pro zábavu.

Při štědrovečerní večeři se v našem domě rozplývá mnoho krásných vůní. Sedím u tolu a vyčkávám. Přestože je řízek s čerstvým bramborovým salátem mé oblíbené jídlo, nacpu se jím, co nejrychleji to jde.

Všichni čekají na líbezný zvuk zvonku. Pak se rozezní a my natěšení běžíme ke stromečku, kde je plno dárků. Na tuhle chvíli jsme se těšili od rána. Všechny pestrobarevně zabalené dárky jsou schované pod stromečkem, který jsem zdobil. Mezi tím hraje krásná vánoční hudba.

Pokud na ně nezapomeneme, máme na stromečku i prskavky. Vždy mě baví sledovat, jak částečky doběla rozpáleného kovu odlétají a potom zhasínají. Miluji rozbalování dárků, strhávání papíru z krabic.

Celý pokoj se úplně rozzářil, hlavní je, že jsou všichni šťastní. Po večeři jdu volat s kamarády a povídáme si, co jsme dostali.

Někdy se jdeme projít. Zahrada je pokryta bílou přikrývkou, která se ve světle měsíce překrásně třpytí. Sníh hezky křupe pod nohama a to na něm mám nejradši. V tiché zimní noci je to to jediné, co je slyšet.

Jdu dál. Cítím vůni lesa a zdá-li vidím svítící město. Můžu jít téměř poslepu a užívat si zimní atmosféru, která je kolem mě.

To je můj Štědrý den, který moc miluji.

Předvánoční slavnost na Tylovce

V úterý 29. 11. 2022 se na ZŠ J. K. Tyla v Písku konalo v odpoledních hodinách už tradiční, tentokrát jubilejní desáté, slavnostní rozsvěcování vánočního stromu. Mnozí žáci prvního stupně ani jejich rodiče ale ještě žádné jiné nezažili, v minulých dvou letech se bohužel nemohlo z nám všem dobře známých důvodů (covid a s ním související opatření) konat.

Přípravy na tuto akci ale začaly již mnohem dříve. Součástí slavnostního odpoledne je totiž vždy jarmark, na kterém mohou rodiče, prarodiče, známí, přátelé školy, ale i ostatní zájemci z řad náhodných kolemjdoucích zakoupit mnoho krásných a originálních výrobků. Ty vznikaly při hodinách pracovní a výtvarné výchovy, ve školní družině, ale i v rámci hodin třídnických, pečlivou (většinou) prací mladších i starších žáků školy. To vše samozřejmě za pomoci mnoha paní učitelek, pánů učitelů, paní asistentek a vychovatelek i ostatních, kteří neváhali pro dobrou věc přiložit ruku k dílu.

K vidění (i zakoupení) tak byli andílci všech možných velikostí, tvarů i na výrobu použitých materiálů, svíčky a svícny, obrázky, náramky, levandulí naplněné ušité voňavé sáčky, přáníčka, keramické i jiné ozdoby, ... A to, že i přes velkou vloženou snahu nebyly některé z výsledných výrobků zcela dokonalé a symetrické, jim na kráse vůbec neubíralo. Ba právě naopak – všechny ty drobné nerovnosti, známky zaschlého ukápnutého lepidla nebo trošičku rozmáznutá barva jim dodávaly na jedinečnosti, svědčily jen o tom, že si s jejich přípravou dal někdo práci. A těm, co je zakoupili, budou doma dělat určitě větší radost než ty „dokonalé“, ale všechny naprosto identické z tovární výroby. O tom ostatně svědčí i to, že vše bylo rychle rozebráno, někteří návštěvníci vypadali dokonce trochu zklamaní, že se na ně už nedostalo.

Mezitím, co ve školní jídelně probíhal jarmark, venku před školou už také vládla ta správná předvánoční atmosféra. U několika stánků se totiž za symbolickou cenu prodával punč (samozřejmě nealko), káva a k tomu k zakousnutí i vánočka. To vše připravily paní kuchařky v čele s panem vedoucím školní

jídelny. Na schodech školy byl k vidění „Živý betlém“, slyšet potom všichni zúčastnění mohli hned několik povedených vystoupení. Zimní básničky nám zarecitovali druháčci, své umění předvedli kytaristé a flétnisté z kroužků školní družiny, když zahráli pod vedením paní vychovatelek dvě vánoční písně. Pak pobavily družinkové děti obecenstvo krátkou pohádkou o největším dárku pod stromeček a potom přidal písničky v češtině i angličtině školní sbor. Celým večerem provázela zkušená moderátorka ze sedmé třídy.

Nakonec vystoupil pan ředitel, který všechny pozdravil, poděkoval těm, co se na vytvoření krásné předvánoční atmosféry podíleli, za všechny zúčastněné vyjádřil velkou radost z možnosti znovu se takto společně před Vánoci setkávat. Na úplný závěr večera ho čekal důležitý a zodpovědný úkol – kromě toho, že všem popřál hezké a klidné prožití vánočních svátků, tak pod jeho vedením všichni společně hlasitě odpočítali a strom se tak (díky přesnému panu školníkovi) mohl slavnostně rozsvítit. Všichni návštěvníci odcházeli spokojeni, s úsměvem ve tváři a předvánočně naladěni.

Lenka Šindelářová

Zimní slavnosti v Křesťanské mateřské škole

S končícím podzimem a přicházející zimou se ve školce každoročně těšíme na několik slavností, které u nás již tradičně probíhají.

První z nich je listopadová Martinská slavnost, při které slavíme svátek sv. Martina. I letos nás přišli potěšit hudebníci ze souboru Fautores Flautae.

Zazpívali a zahráli písně o Martinovi a různé další staré a lidové písničky. Také nám představili své hudební nástroje. Společně jsme se pak všichni sešli u dobrot, které nám na slavnost připravili rodiče. Odpoledne slavnostní den pokračoval v našem sadu nad řekou, kde se sešlo kolem 130 dětí a členů jejich rodin. Za

kytarového doprovodu tatínků jsme si zazpívali a potom jsme s lampionky odešli do školky, kde jsme si ještě užili hezký podvečer s občerstvením, společným hraním a povídáním.

Bližící se Vánoce nám připomíná adventní slavnost, která se koná vždy před první adventní nedělí. Připomínáme si, co znamená advent a jak se v jeho průběhu nejlépe připravit na Vánoce. Snažíme se, aby děti pochopily Vánoce nejen jako svátek dárků a cukroví, ale také jako svátek lásky k bližním. Jako vždy i letos jsme si společně užili tvoření z jedlových větviček a společně vyrobili do tříd adventní věnec.

K adventnímu času patří také oslava svátku sv. Mikuláše. V Křesťanské školce spojujeme mikulášskou nadílku s vyprávěním a dramatizací některé z legend, které se o životě tohoto světce vypravují. Pomocí hraní příběhů ukazujeme dětem, že vzájemná pomoc a obdarování druhých přináší radost a uspokojení nejen obdarovanému, ale může být velkou radostí i pro dárce.

Vánoční den ve školce je každý rok vyvrcholením všech adventních příprav. V loňském roce jsme nemohli prožít tento den spolu s rodiči kvůli karanténě, o to více jsme si to všichni užili letos. Dopoledne děti překvapila bohatá nadílka pod vánočním stromečkem. Na odpoledne jsme pozvali do školky rodiče, prarodiče a sourozence dětí. V jednotlivých třídách děti zahrály a zazpívaly rodičům celý vánoční příběh. Ve třídě Sluníček se pak chopili hudebních nástrojů rodiče a za doprovodu kláves, kytar a pozounu jsme si všich-

Podzimní a zimní radovánky v 9. MŠ

Říjen

Medvíďátka navštívila naposledy muzeum, kde absolvovala výukový cyklus „S človíčkem do minulosti“. Děti mohly nahlédnout do zázemí muzea a zjistit, co všechno muzeum vykonává. Seznámily se s historií skrže autentické věci, které v sobě nesou stopy příběhů a osudů našich předků.

Štěňátka úspěšně zakončila kurzy plavání a dostala své první mokré vysvědčení. Děti ve školce navštívil pan Človíček a zrekapitulovali si, co se dozvěděli při návštěvách v muzeu.

Děti ze třídy Slůňátek si udělaly podzimní vycházku okolo řeky až k lesu, kde pozorovaly změny v přírodě, seznamovaly se se živočichy, kteří žijí na řece i v okolí řeky a lesa.

Listopad

V listopadu Medvíďata a Štěňata společně navštívila písecké divadlo Fráni Šrámka, kde sledovala napínavý příběh „O pejskovi a kočičce“. Pro některé děti byla návštěva premiérou a byl to pro ně velký zážitek. Na konci listopadu nás ještě stihlo navštívit divadlo Zvoneček, aby nás potěšilo svou zimní pohádkou.

Prosinec

V prosinci přišel za dětmi do školky Mikuláš s čertem a s pořádnou nadílkou. Děti mu za nadítku zazpívaly nebo přednesly pěknou básničku. Děti z Kotátek a Medvíďátek si udělaly ještě výlet za čerty do Pohádkové kovárny do Selibova, kde si vyrobily krásné dárečky na Vánoce.

Ve školce jsme se s rokem 2022 rozloučila každá třída po svém. Slůňátka si prožila pod vedením paní Lukášové staročeské vánoční zvyky a tradice. Poté se vydaly prozkoumat předvánoční atmosféru v našem městě. Viděly betlémy, vánoční strom a výzdobu.

Štěňátka přivítala své rodiče, kteří se přišli podívat na Vánoční příběh, který pro ně připravila. Ve třídě Medvíďátek se uskutečnilo vánoční posezení s rodiči. Děti si připravily krátké vystoupení. Společně si zazpívali koledy a zatančili si. Pochutnali si na cukroví, popovídali a popřáli si hodně zdraví a štěstí do nového roku.

Zbytek prosince jsme si užívali vánoční náladu a atmosféru.

Předvánoční zprávičky z 5. MŠ

Vánoční tvoření v Jahůdkách

Vánoce jsou ze všech svátků ty nejradostnější. Letos jsme připravili pro rodiče a děti vánoční tvoření, kde každý měl šanci se na chvíli zastavit a pobýt se svými dětmi a užít si společný čas. Tvořili jsme malý svíček z přírodnin, konkrétně z pomeranče, různě jsme ho vyzdobili. Pouštěli jsme si loďky ze skořápek ořechů, poslouchali koledy, měli jsme vánoční pohodu. S rodiči jsme měli čas prohodit pár vřelých slov, děti jim ukázaly dárky od Ježíška a ozdobený stromek a na závěr naší sešlosti jsme si zazpívali s dětmi koledy, pověděli básničku a vyfotili jsme se u stromečku. Mělo to velký úspěch a já jsem moc ráda, že si to všichni tak užili a popřáli jsme si krásné svátky. Povedlo se nám na chvíli utéct od každodenního shonu a od pečení cukroví, uklízení, zastavit se, naladit se na předvánoční čas.

Vánoce v Kuřátkách

Také nejmladší děti z naší školičky měly před Vánoci napilno. Ve třídě bylo znát velké těšení se na dárečky. Čekání na Ježíška jsme si krátili poslechem a zpíváním koled, vykrajováním cukrovíčka z jedlé modelíny, výrobou přáníček a různými výtvarnými činnostmi. Udržet děti v klidu v den nadítky ve školce bylo takřka nemožné. Děti od rána měly ouška nastražena a nemohly se dočkat, až uslyší zvoneček, který bude oznamovat příchod Ježíška. Dočkali jsme se. Zvoneček zazvonil a my

se přesunuli k nazdobenému stromečku. Děti se vrhly na dárečky s velkým nadšením. To bylo radosti. Chvilku jsme museli vysvětlovat, že tyto dárečky si neodnesou domů, ale budou si s nimi hrát ve školce. S dětmi jsme si vánoční atmosféru moc užili.

Zpívání pro seniory

Děti ze Sluníčkové třídy potěšily seniory z domu s pečovatelskou službou v Topělecké ulici. U příležitosti rozsvícení vánočního stromečku jsme společně s rodiči a seniory zazpívali vánoční písně, kterými jsme navodili krásnou vánoční atmosféru. Teplý ovocný čaj, cukrovinky a malý dáreček pro nás na oplátku připravili sami seniory. Moc jsme si to všichni užili.

Ptačí hostina

Zima je tu. Venku padají teploty k nule a naši okřídlení kamarádi mají problém se sháněním potravy. Proto se děti ze „Zvonečku“ druhý týden v lednu věnovaly tomu, jak správně pečovat o ptáčky v zimě a jak jim pomoci přežít. Naučily se je pojmenovat a blíže charakterizovat jejich vzhled. Pozorovaly je u krmítka a poslouchaly jejich hlasy. Celý týden zakončily společným tvořením semínkových dortíček. Zhotovování „ptačí hostiny“ bylo plné zábavy a děti si ho velice užily. Vlastnoručně vyrobené dortíčky se dětem náramně povedly. Ptáčky nejenom zasytí, ale zavěšené poslouží i jako houpačka a kolotoč.

Zimní období v 11. MŠ

„Zapal svíčky sváteční, bílé svíčky sváteční...“ aneb prožíváme vědomě adventní čas a zimní období.

„Krátké dny a dlouhé noce, těšíme se na Vánoce.“

V prosinci několikrát krásně nasněžilo, a tak děti jezdily na všem, co bylo po ruce, lopaty, pytle a někdy jen tak na kalhotách. Také se povedlo několik fajnových sněhuláků, bez kterých si zimu ve školce snad ani nedovedeme představit. V zimě je důležitým prvkem oheň, a tak jsme například tancovali kolem ohně, povídali si o tom, jak je pro všechny oheň důležitý, a také, že je dobrým sluhou, ale špatným pánem a co to vlastně znamená.

Začátek zimy nám ve školce na Hradišti přijemněly adventními pondělky. Program zajistily naše kolegyně z provozu - Lada Kvěšová, Zuzana Sulková a Lenka Motyková. Svým zpěvem a recitací nám každé adventní pondělí příjemně ukrátkily čekání na Vánoce.

Na začátku prosince zavítala naše 11. MŠ do Alzheimer centra v Písku. Skupinka předškolních dětí připravila pro seniory z Alzheimer centra vánoční besídku. Děti zpívaly v doprovodu zpěvu a dirigování paní učitelky Bc. Lenky Lukášové známé a oblíbené vánoční koledy a písničky: „Pásli ovce Valaši, Stojí vrba košatá, Už Martin na bílém koni, Jaro, léto, podzim, zima ...“. Předškoláci zahráli na Orffovy nástroje, na klávesy doprovázel pan učitel Jan Sládek. V Alzheimer centru byli z vystoupení všichni nadšeni.

Umocněním předvánoční atmosféry bylo setkání generací. Společným sdílením a předáním radosti do všech duší skrze hudbu a zpěv vytvořilo pro nás všechny v čase předvánočním

nezapomenutelné okamžiky. A to, že síla a prožití přítomna je jedna z nejdůležitějších věcí, které by si každý z nás měl připomínat každý den.

Adventní období jsme pak zakončili vánočními besídkami. Každá třída měla pro rodiče připravený program s písničkami, básničkami a scénkami, které se děti učily od září se svými třídními učiteli. Na besídkách se zastavil i Ježíšek, aby tu dětem zanechal dárky. U cukroví a šálku kávy či ovocného punče se rodiče i učitelé zastavili ve vánočním shonu, poseděli a popovídali si. Plni očekávání se pak všichni loučili a přáli si krásné svátky před vánočními prázdninami. Nový rok 2023 jsme začali oslavou Tří králů. V každé třídě si děti vyrobily koruny a na Tři krále pak šli průvodem kolem Hradiště, chodily od domu k domu a společně se svými učiteli lidem zpívaly: „My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví, vinšujeme vám. Štěstí, zdraví, dlouhá léta, my jsme k vám přišli z daleka. ...“. Koledníci vykoledovali nějaké sladkosti, ale hlavně nad každými dveřmi zanechali požehnání K+M+B PF 2023.

Věříme, že zima své poslední slovo nevyřkla a nasněží ještě velká hromada sněhu.

A těšíme se, jaké další zážitky nám tento rok přinese.

*Bc. Lenka Lukášová a
Bc. Jan Šrůt*

Fotokroužek - ZŠ J. K. Tyla

Náš první fotografický tým vznikl již před třinácti lety. Základním kamenem každoročně obnovovaného týmu je elán, odhodlání, nadšení a energie každého účastníka. Za materiální i duchovní podpory školy a rodin jednotlivých členů se pravidelně v pátek o půl čtvrté odpoledne schází 10–12 mladých fotografů nejen z naší, ale i z dalších píseckých škol. Ti postupně získávají nové poznatky a zkušenosti, učí se od sebe navzájem. Po nějakém čase se vždy novým účastníkům kroužku v hlavách „rozsvítí“ a pochopí, jak funguje expoziční trojúhelník a světlo samotné, protože fotografování je přeci o světle. Při pečlivosti a trpělivosti a pod-

porou týmového ducha při veškeré činnosti kroužku se nechají vytvářet fotografie vysoké hodnoty, takže po nějakém čase se dostávají již konkrétní výsledky, s kterými se rozhodně nemusíme stydět vyjít na veřejnost.

Náš kroužek i jednotlivci se účastnili a dobře umisťovali v republikových i mezinárodních výstavách a soutěžích. Za velký úspěch lze považovat první místo v celostátní soutěži o nejlepší fotografický komiks. Akcemi poslední doby byly vernisáže a výstavy v naší školní galerii a v galerii Portyč, které se již staly tradičními. Dříve jsme vystavovali také v Poštovní spořitelně, městské knihovně a v protivínském kulturním domě.

Techmania 4. A

Do Plzně jsme jeli s němčináři Davidem, Jirkou, Míšou, Williamem, Jaruškou, Domčou, Samem, Aničkou, Nelou a naší milou paní učitelkou. Je to tam moc hezké. Sice jsem tam již byla s rodiči a s bratrem, ale i tak jsem si to moc užila. Nejvíce mě tam bavila nakloněná budova, kde byla hrazdička a v ní kulička, která se kutálela do kopce.

Do Techmanie přijely jak české školy, tak jedna německá.

V různorodých skupinách jsme měli za úkol vyplnit pracovní česko–německý list. Domluvit se se všemi bylo občas těžké, ale nakonec to všichni zvládli a pracovní list vyplnili. Byla to zajímavá zkušenost. Také jsme společně šli do 3D kina.

Jednalo se o dvouletý projekt č. 298 Společný jazyk - společná budoucnost ve spolupráci VŠTE a EUREGIO.

Anežka Müllerová a spol., 4. A

Za jejich snahu a smysl pro týmovou práci jim patří poděkování a přání.

S fotografickým pozdravem a přáním dobrého světla.

*Jaromír Hladký,
vedoucí fotokroužku*

(V časopise jsou použity fotografie z poslední výstavy a z činnosti fotokroužku.)

Stránky z deníku o putování po Francii Journal de France

Le 12 Août

Ráno jsme vyjeli do Francie, vychází slunce a tahá k sobě cáry mlh z polí, luk a řek. Nad západem oranžově žhnul obrovský měsíc, rychle zašel, místo něj slunce z východu.

Po dvou hodinách jsme dojeli do Rozvadova, tradiční zastávka v Mc'Donaldu. Přejeli jsme státní hranice s Německem, takže teď jedeme směrem na Nürnberg, německé názvy se mi slévají v jedno, všude samé berg a stein a bach.

Autem zní písně Davida Bowieho, ty, co byly v Životě pod vodou a možná pár dalších. Škoda, že je album tak krátké. Nebe je vymetené, bez jediného obláčku.

21°C, v autě klimatizace, asi mi umrznou nohy, mám je fialové jako švestky.

Kolem dálnice jsou lesy plné vysokých štíhlých stromů, hlavně buky, občas dub nebo bříza. Na mysli mi vytane báseň od Moritze Amstera – Bukovina. Ani jsem nepostřehla, že jsem se kus naučila.

*Bukovina vlast je moje,
nejkrásnější zem, co znám,
se statnými buky vůkol
vypíná se k výšinám.*

Ottmarsheim a Savigny

Kopce zvrásňují vinice, hnědá a zelená. Na holém bílém topolu sedí černý krkavec. První německou zastávku máme až teď – o půl jedenácté a ta německá odpočívadla – to je krása! V Česku nic takového není. Cesta se dostává do fáze nuda.

Další zastávka v Ottmarsheimu, až na to jméno je to francouzské město. Teplo, klid a kostel svatého Petra a Pavla, tolik podobný Cáchám. A konečně francouzština, tak libá mým uším, vznešená, jako krásná. Kostel je vevnitř malovaný, plný románských oblouků. Zvenku vypadá jako stavebnice, spousta věžiček, komůrek a okýnek.

Už je 30 °C, vyrážíme na přejezd k Beaune [Bon] do kempu.

Krajina sůžená suchem má téměř jižanský vzhled. Duby a buky se dávno vytratily, nahradily je třešně, olše, topoly, babyky nebo uschlé borovice prorostlé břechtanem a mučenkou. Z vysušené trávy leze ostružiní a slunce kreslí v lesích hluboké stíny.

V kempu v Beaune neměli místo, tak jsme popojeli k Savigny a je to tu lepší. Městečko mezi vinicemi, plné okrových domků s bílými okenicemi. Za plotem je říčka Le Rhoin, vyschlé koryto se směrem k Savigny občas zaplní čirou vodou. Na jedné straně cesty říčka, na druhé zahrádka. V městečku krásný kostelík, z hodin roste tráva, malému náměstíčku vévodí kašna.

Le 13 Août

„Ráno zakokrhal kohout a slunce zalilo stan.“

Chtěla jsem si do deníku nalepit můru, která podlehla nárazům do světla u umývár, ale nemám průhlednou izolepu. S klidnou atmosférou Savigny se musíme rozloučit, vzhůru nebo spíš dolů do Provence.

V Beaune jsme si prohlédli baziliku a Hôtel-Dieu, nemocnici založenou v roce 1443, kde byl chvíli Vincent Van-Gogh. V hlavním pokoji je každý krajní trám zakončen vlkem, uprostřed se střídají lidé a zvířata. Naposledy nahlížíme do baziliky, je o dost plnější než ráno.

Teplota se pomalu ale jistě blíží ke čtyřicítce, dálnice je dost zasekaná. Kolem se tyčí vysoké kopce, hodně zřícenin, některé splývají se skalami a některé ostře vystupují z hustých lesů. Cesta je zasekaná, nuda a šed'.

Zabydleli jsme se v kempu À la ferme, je malinkatý, ale místa jsou velká, za plotem bublá a teče potok. Procházíme si město Saint Rémy, asi 2 km od kempu. Celé město se nese ve zvucích jako umcadumca dumcaca. Chystají se totiž oslavy nanebevzetí Panny Marie 15. srpna. Všichni lidé tu chodí elegantně oblečení, buď tu všichni dostávají úžasné výplaty, nebo tu nemají sociální vrstvy.

Kvetou oleandry, borovice tu vypadají jako XXL dračince dračí, žádná zelená tráva. Teplá večere, celé nohy poštipané od komárů. Občas je vidět pohoří Les Alpilles.

Le 14 Août

Hned ráno jsme vyjeli do Abbaye de Montmajour, obrovsky obrovského kláštera, založeného v 10. století. Kvůli bouři zavřeli věž a nekropoli. Po chvíli všechno zešedlo a spustil se liják s bouřkou. V suchu jsme přečkali nejhorší a v posledních kapkách jsme se prošli ke kapli náležící k Montmajouru, ale je na soukromém pozemku a obehnaná plotem. Odtud jsme dojeli k Daudetově mlýnu, kde psal a přebýval. Co je uvnitř, netuším, kolem šedivé skály a nízké duby cesmínolisté, déšť smyl všechnen prach, borovice září zelení.

Zastavili jsme se u zbytků akvaduktu.

V městečku Fontvieille si dáváme první letošní crêp s nuttelou (francouzská palačinka), pak jen zastávka u kaple St. Gabriel – zavřená. Nad ní jsou dvě věže z bosovaného zdiva, víc nic nevíme. Všude kolem létají asi desetimetrové vážky, nikdy si nesesnou a nejdou vyfotit, jedna zelená kudlanka, gekon, cikády a otakárci.

Procházka do Saint Rémy a další liják, což je pro Provence a celkově jih Francie atypické. Na náměstí je veliká sláva, do středu zátarasů vypustí cvičeného býčka, kdo chce, může se cítit jako hrdina, když k němu vleze. Býček (přeci jen je celkem malý a zvyklý na lidi) jen pobíhá dokola a lidí si nevšímá.

Kolem kempu je spousta zajímavých zákoutí.

Le 15 Août

Dnes se ve Francii slaví Den nanebevzetí Panny Marie, zajisté budou někde opékat prasata a mít volno. Jedeme do Arles, podél silnice jsou olivové háje, vysoké cypřiše a fíkovníky. Na polích něco sbírají, kolem chodí rackové.

Procházíme místa, která už známe, Van Goghovu nadaci, od nadace kolem řeky a římských lázní na náměstí. Tam se nachází kostel svatého Trophima, uchovávají tam neuvěřitelné množství relikvií, jediná jména, co si pamatuji, jsou Trophine a Ursula. Kousek od náměstí je pekařství, koupili jsme si pain Romain (v překladu římský chléb), kolo nakrojené čtyřmi příčkami s římským kmínem a sušenými fíky. Po obědě do kláštera, rajská zahrada, sloupy se zdobenými hlavicemi.

Pak už jen k autu přes Alyscamps, římské pohřebiště (které Van Gogh taky maloval). Ve stínu jedné hrobky se schovávala siamská kočka.

Procházka nad Saint Rémy, z vítězného oblouku zbyl jen prostředek, kterému ve středověku dostavěli stříšku. Nahoře, nad olivovníky a borovicemi je klášter, kde se Van gogh léčil. K večeri máme kuskus s omáčkou, ta snad nemůže být lokálnější, zelenina byla vypěstovaná za kopcem.

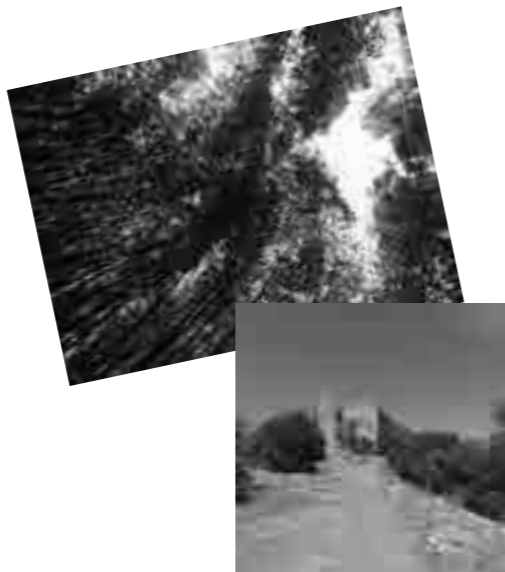
Le 16 Août

Tak jako jsou v Burgundsku krávy, tady jsou koně. U kempu jsou tři oslíci, vedle vysoký hnědák a pak už jen bílí koně z Camargue. Ti jsou jako mořská pěna, ale čumáky, kotníky a někdy i plece mají poprášené popelavou barvou. Projíždíme kolem nich a ovocných sadů, nejčastěji broskvových.

Okolo cesty je hodně vyschlých koryt řek, řeka Anduze je (skoro) plná vody. Bambusárium je v údolí mezi vysokými skalami. V něm spousta bambusů, zelených, žlutých, vysokých i nízkých. Mimo bambusy tu mají i palmy, masožravky, vodní rostliny a obrovská ginka a magnolie.

Oběd jsme se rozhodli dát u řeky Ardon, od ní vede cesta ke zřícenině hradu z 12. století, víc si ani přeložit nedokážu. Tráva je suchá, některé stromy taky.

V noci se přihnala obrovská bouřka, už zase.

Le 17 Août

Dopoledne jsme byli v Saint Rémy na trhu. Člověk by se tu mohl procházet klidně i poslepu, ta medová vůně ovoce, nasládlá vůně masa a klobásek, tupé olivy, mořská sůl, rýže, zelenina, mýdlo, levandule . . . a tolik barev.

Z trhu do kostela, z kostela do muzea Estrine. Fotografická výstava Johna Stewarta – Still life, nějaká sbírka, Juliette Roche a malá výstava o Van Goghovi.

Při obědě v kempu sprchlo, po obědě jsme popojeli k bývalému klášteru Saint Paul de Mausole, kde byl od 8. května 1889 hospitalizovaný Van Gogh. Sloupy v rajské zahradě jsou z časem zmučeného vápence, zákaz opírání. Zase začíná kapat, jedeme nahoru na Alpilly, marně se v zatáčkách snažím psát. Déšť zesiluje a zesiluje.

Le 18 Août

Se zastávkou ve městě St. Gilles (kromě kostela tu vše chátrá zvláštním způsobem, ke dveřím chybí schody, okenice jsou napůl rozlámané a obsazené holuby) jsme dojezili do Saintes Maries de la Mer. Cestu lemují rákosy, bažiny, jezírka, koně a plameňáci, rýže.

Kostel je z 10. - 11. století, i když nejde posoudit, jestli to víc vypadá jako kostel či pevnost. Uvnitř není nijak zdobený, kromě pár románských hlavic. Na věži se skví pět zvonů a z kamenné střechy je vidět široko daleko, taková to je tady placka. V kryptě je socha svaté Sáry, tak ověšená brokáty a křížky, že je sotva vidět obličej, od svíček jde takové teplo, že vyhřeje celý prostor. Moře nás vítá pomalým přílivem. Pláž je pokrytá mušličkami a šedým pískem, jíme oběd a smáčíme si nohy v chladivé vodě Středozemního moře. Cestou zpátky jsme se zase zastavili v Montmajouru, žádná bouřka se neblíží, takže jsme se mohli podívat do věže. 125 schodů na točitém schodišti, některá patra chybí, vysoké stropy. V nekropoli jsou hroby plné vody, přešlo.

Nakupujeme v Leclercu.

Františka Kadlčáková, 8. B

Mistrovství světa v Kataru

Fandíme!!!

Žáci 8. tříd měli za úkol ve spojené hodině francouzského a ruského jazyka graficky znázornit podporu svému oblíbenému fotbalovému týmu při příležitosti aktuálně probíhajícího Mistrovství světa v Kataru.

Plakát na podpoření francouzského týmu, který nakonec bojoval o obhajobu titulu, nakreslila Františka Kadlčáková a Barbora Dragounová (8. B). Naopak mužstvo Brazílie zřejmě patří mezi oblíbence Vanessy Jačkové (8. B) a Rozarie Bušty (8. C). Johanka Matoušková (8. A) a Jakub Mašík kreslili symbol Mistrovství světa v Kataru.

Veronika Seifertová

Den civilní ochrany na Tylovce

Člověk se během svého života může setkat s různými mimořádnými událostmi. Může to být nehoda, požár nebo jiná krizová situace. Abychom věděli, jak v takových chvílích správně reagovat, probíhal u nás ve škole v úterý 24. ledna 2023 projektový den, během kterého se žáci se správnými postupy seznámili. Naši školu při této příležitosti navštívila městská policie, policie ČR, ale také studenti ze Střední zdravotnické školy v Písku. Někteří naši žáci naopak vyrazili k hasičům nebo na záchrannou zdravotnickou službu do písecké nemocnice.

Každý ročník měl svůj program, ve kterém jim bylo představeno téma přiměřeně věku. Prvňáčkům policejní pes Ajax ukazoval, jak se správně chovat ve městě, a poukazoval i na to, jak mohou být lidé za různé prohřešky potrestáni. Druháci se věnovali dopravní výchově. Naučili se, jaká je základní cyklistická výbava, a jak se správně chovat v silničním provozu. Společně s paní učitelkou prošli také různé krizové situace. Nejvíce děti z 2. B zaujaly požáry. Třetí ročníky se seznámili se správným postupem evakuace a nahlédli také do historie píseckých povodní v roce 2002. Shrnuli si rizika povodní a diskutovali, jak jim předcházet. Čtvrtáci a sedmáci se v tento den seznámili s různými bojovými uměními. Měli možnost si vyzkoušet základní pozice a údery karate. Ještě před tím zhlédli dokumenty o živelných pohromách, jako je například zemětřesení. Tématem pátých, ale také osmých

tříd byla první pomoc. Žáci byli seznámeni s průběhem kardiopulmonální resuscitace a také se správným postupem ošetřování krvácení. Různé metody si mohli také prakticky vyzkoušet. Šesté ročníky navštívily záchranný hasičský sbor. 6. C popsala jejich den takto: „V Den CO jsme navštívili hasiče. Nejdříve pro nás měli připravenou hezku přednášku a pak jsme si mohli prohlédnout jejich auta. Ukázali nám, kde cvičí, a předvedli šplhání do třetího patra – rekord je kolem 12 sekund. Skvělé bylo, že jsme si mohli vyzkoušet stříhání trubek. Všichni byli moc příjemní a moc se nám tam líbilo. Rádi bychom tam šli znovu.“ Devátáci si prohlédli prostředí Záchranné zdravotnické služby, viděli, jak vypadá vozidlo rychlé záchranné služby a jaké má funkce. Se záchranáři si povídali také o jejich pracovní době nebo zátěži této profese.

Pro žáky to byl den plný nových informací, přesto ale všichni věříme, že nabyté vědomosti budeme muset v životě používat jen výjimečně. Děkuje všem složkám, které se podílely na programu projektového dne!

Zdravověda

Městská policie

Dopravní výchova Policie ČR

Sebeobrana

Výstava ve Sladovně Jan A jak dál

Matylda Němečková, 5. C

V pátek 9. 12. jsme se třídou šli na výstavu o Janu Amosu Komenském. Na úvod se nás paní průvodkyně zeptala, co všechno o Komenském víme. Dost ji překvapilo, že jsme toho věděli tolik.

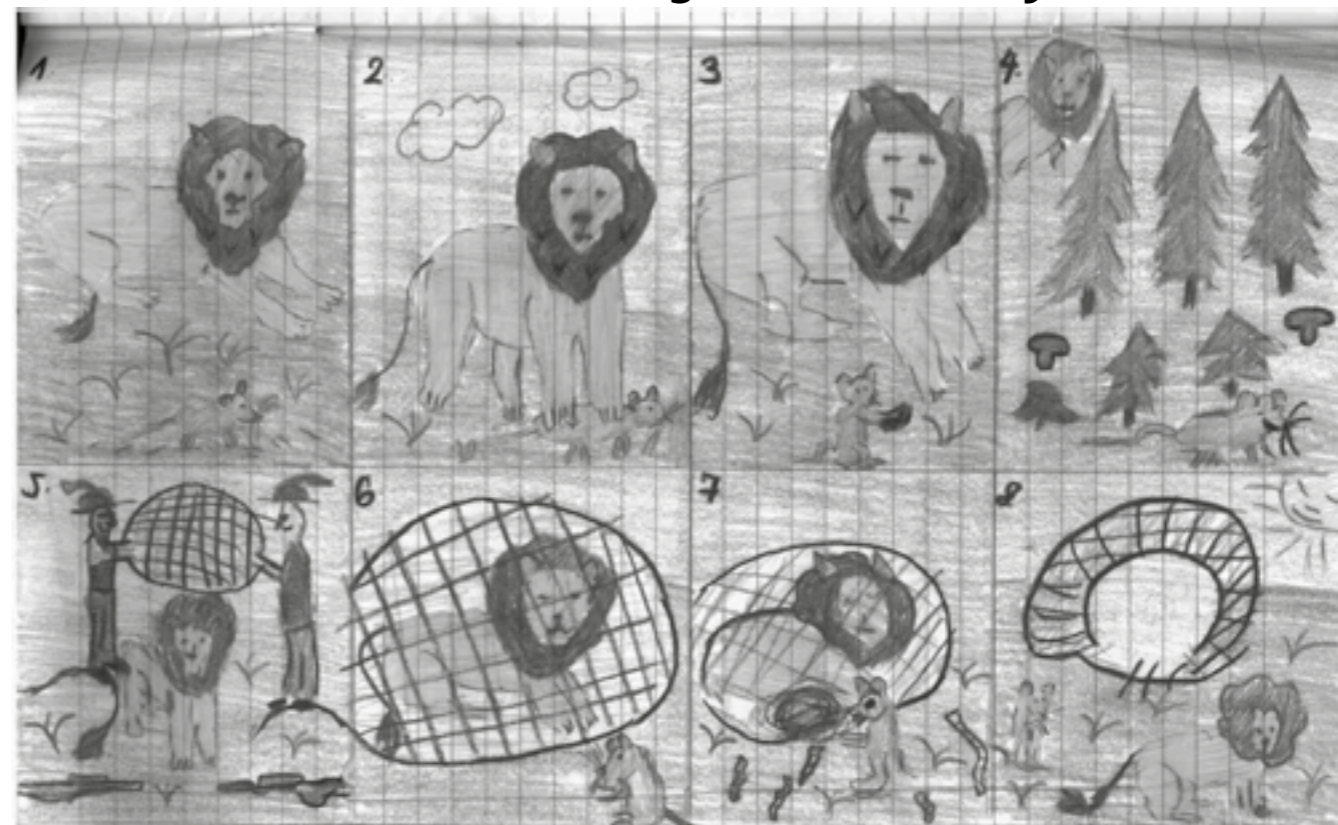
Společně jsme přešli do druhé budovy, kde vše začínalo - ale překvapivě od Janovy smrti až do jeho dvanácti let. Když jsme vyšli do schodů, tak tam hořelo. Ocitli jsme se totiž v polském Lešně, kde panu Komenskému shořela čtyřicetiletá práce na slovníku česko-latinském a další díla. Postupovali jsme dál, kde jsme se s Komenským nalodili na loď. Stihla nás ovšem veliká bouře, a tak jsme do Londýna nedoplu-

li. V dalším poschodí nás čekala poprava 27 českých pánů, rychle jsme přešli do laboratoře, kde se nacházela spousta zajímavých věcí. Na závěr jsme doputovali do velmi zábavné místnosti, kde bylo neobyčejné pískoviště, vlastně spíše zrníště či pšeničiště.

To byl parádní konec. Tam nám naše paní průvodkyně poděkovala a rozloučila se s námi. My také poděkovali a šli do školy. Takováhle „škola hrou“ byla moc prima.

Zbyněk Malík, 5. C

Obrázková osnova k bajce Lev a myš

Jana Kračmarová, 6. C

Co naši žáci napsali ...

A co teď...?

Jídlo nepřítelem stalo se,
i když to dříve byla obsese.

Váha klesá s radostí,
přichází únava se starostí.

Před zrcadlem každý den,
o dvě kila míň za týden.

Nikdy pro mě není dost,
dokud není vidět kost.

Vlasy padají,
často mám i zatmění,
přestat však nemůžu,
strach to nedopustí.

A ty hlasy říkají,
co mi dneska nedají.

Dala jsem krutou daň,
štěstí, radost,
za ten flám.

A k čemu,
k čemu vedlo to,
jen boj s jídlem začlo to.

Došlo mi však pozdě,
že mě samotné musí být dobře.

A dělat to jen pro sebe,
a nevšímat nad čím ostatní smějí se.

Vždy teď těžkou hlavu mám,
doma prosí mě, ať si jídlo dám.

Ale všechno už je spočítané,
odeberu jen to a tohle.

Nevím co dělat s tím,
když teď přibírání se bojím.

Každý říká, jak mi to sluší,
ale mě už z toho bolí uši.

Jestliže jsem až teď hezká,
nemůžu si dovolit přibrat ani o kilo
ted'ka.

Ted' už to nejsem já,
je to jen postava,
co v dáli se ztrácí...

Veronika Müllerová, 9. D

Svět ticha

Co podle mě znamená svět ticha?

Já vlastně ani nevím. Ale když tak nad tím přemýšlím, tak mě i něco napadá.

Když po těžkém dnu přijdu unavená domů, tak jako první si lehnu do postele, zavřu oči a sním o tom, jaké je asi nejkrásnější a nejtišší místo na Zemi.

Podle mě vypadá asi takhle: Stojím na útesu a slyším nádherné šumění větru, zpěv ptáčků a bouchání vln do skal. Je to tak nádherný pocit, když okolo mě poletují motýlci a kobylky přeskakují z kytičky na kytičku. Když půjdu dál po útesu, tak se krajina zcela změní na nádherný zimní obrázek. Vidím hodně sněhuláků, kteří pobíhají a hrají si spolu. Na stromech nádherně prozpěvují sýkorky, vrabci a kosi se žlutými zobáčky, vidím tam pobíhat i zajíčky a srnky. Stromy jsou zasypány nádherně čistým sněhem, který se třpytí od svitu sluníčka. Běžím do zimní krajiny a skočím do měkké kopce bílého sněhu. Lehnu si na záda, zavřu oči a poslouchám tichoucké cinkání vloček, jak dopadají na zem. Z ničeho nic uslyším řev dětí a rodičů. Náhle otevřu oči a vidím, jak se ke mně přibližuje skupina lidí. Probudila jsem se. Můj vysněný svět ticha končí.

Já si svět ticha představuji jako nádhernou přírodu, která pro mě znamená hodně, protože se uvolním a relaxuji.

Anna Bajerová, 8. D

Jurský park a pět táborníků - ukázka ze slohové práce

OSNOVA:

1. Pět kamarádů
2. Dobrodružná cesta do tábora vědců
3. Strašidelné zvuky z jeskyně
4. Záchrana poraněného zvířete
5. Šťastný návrat do přírody

V minulém století žilo pět kamarádů táborníků. Tom, Erika, David, Honza a Lili měli rádi dinosaury a jejich způsoby života. Vše, co bylo dostupné v knihách, časopisech, na internetu, již prostudovali a stále se snažili najít nové a nové informace od archeologů a vědců, kteří zkoumali pozůstatky dinosaurů.

Jednoho dne našli článek o velkém objevu. Psalo se o velkém nalezišti dinosaurů a fosilií. Našich pět táborníků se rozhodlo zkusit si také něco nalézt. Po rozhovoru s profesorem Dyckem se táborníci sbalili a odjeli k nalezišti, aby se připojili k vědcům.

Při jedné procházce po okolí uviděli podivné stopy, které vedli k úpatí hory. Opatrně se vydali po stopách. Zanedlouho stáli před vchodem do jeskyně, ze které se ozývaly prapodivné zvuky. Zvuky se stále přibližovaly blíž a blíž. Mladí táborníci se ze strachu schovali za nejbližší výčnělek skály. Najednou se ze tmy jeskyně vynořil velký ještěr, který měl poraněnou nohu. Jeho nářek, který v bolesti vydával, se po odrazu v jeskyni změnil v ten prapodivný zvuk, který slyšeli.

Rozhodli se zraněnému ještěrovi pomoci. Proto se David vydal do základny vědců pro pomoc a my ostatní jsme zvíře hlídali. Po příjezdu skupiny ze záchranné stanice jsme pomohli s odchycením. Po ošetření ještěra naložili a odvezli k doléčení na stanici. Uplynuly asi dva měsíce od návratu z expedice, když mladí táborníci dostali pozvání k návštěvě záchranné stanice. Tom, Erika, David, Honza a Lili se dohodli, že stanici navštíví o víkendu. Při příjezdu na stanici je přivítal Jack, který pomáhal s odchycením ještěra. Po prohlídce celé stanice jim ukázal již uzdraveného ještěra a nabídl jim možnost účasti při jeho vypuštění do volné přírody. Nabídku s radostí přijali.

Následující víkend spolu se záchrannou stanicí vyrazili zpět k jeskyni. Po vypuštění ještěra sledovali jeho spokojený odchod směrem k jeskyni. Po jeho zmizení ve tmě jeskyně měli všichni velkou radost ze záchrany tohoto ještěra.

David Frolík, 6. B

Jak jsem se bála

Každý rok jezdím na prázdniny k babičce do Vráže. Je to malá vesnice poblíž Písku, obklopená lesy, a její okolí je téměř tajuplné.

S babičkou často podnikáme vycházky k zámečku, ke kapličky a do nejbližšího okolí. Jednou odpoledne jsme se vypravily k malebnému jezírku Lásky. Toho dne bylo pochmurné podzimní počasí. Sluníčko nesvítilo a nad lesy se povalovaly cáry mlhy. Babička mi cestou vyprávěla, že jezírko Lásky pojmenovali místní lidé podle pověsti, která se k tomuto místu váže. Tamější lidé tvrdí, že se zjevuje u jezírka duše mladé hraběnky.

Čím víc jsme se přibližovaly k jezírku, tím jsem měla divný pocit, možná i strach, že hraběnku také uvidíme.

“Babi, myslíš si, že se nám hraběnka také ukáže?”

A v tom se to stalo!

Z lesa se pomalu sune postava mladé ženy. Vlastně ani nejde, ale vznáší se. Má dlouhé rozpuštěné vlasy, běžové šaty a přes ně blůzu.

“Babi, já jsem ji teď viděla a ty?”

Otočila jsem se na babičku, byla bílá jako sníh. Nejspíš viděla to, co já.

Chytily jsme se za ruce a pomalu se vracely zpátky do vsi.

Eliška Šáchová, 6. B

Komiksy ze 2. C

Jazykové okénko

Finde 10 Wörter zum Thema "HOBBY"! Was kann man SPIELEN?

B	A	L	L	B	U	C	H
A	U	B	L	A	T	T	O
S	K	L	A	V	I	E	R
K	U	L	B	S	S	I	E
E	K	L	R	U	L	T	H
T	A	A	O	B	Ö	E	C
B	L	B	L	L	U	N	A
A	O	ß	F	I	O	N	H
L	S	U	C	H	E	I	C
L	T	F	E	S	T	S	S

1. Ball
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

Löse das Kreuzwörterpiel zum Thema "SCHULE"!

1.	židle									
2.	tabule									
3.	chemie									
4.	hudební výchova									
5.	tužka									
6.	slovíčka									
7.	guma									
Mein Lieblingstag ist										

Stimmt das?

Knižní okénko

Znáte horor ze školního prostředí?
Vyluštěte křížovku

Znáte horor ze školního prostředí?

Stavíme ho v zimě

Jíme tam obědy

Opak krátký

Jablko není peckovice, ale

Čte se

Žijí tam klokan

Hodně pomalý savec

Indický je menší než africký

Světová strana naproti jihu

Sport, ve kterém se kope do míče

Čistí se s ní tabule a roste v lese

Josef Kajetán ...

Světadíl

Naše země

Cvičíme tam

Umožňují nám to plíce

Má osm chapadel

Vyluštíte hádanky?

Znáte tlustou holčičku? Nosí žlutou sukničku.
Když jsme ji svlékali, všichni jsme plakali.

Ve zdi díra,
mlsám sýra,
to jsem celá já.
Mám dvě očka,
pozor kočka,
ouška šedivá.

Ve dne malá jako myš,
v noci všechno přerostu,
když mě vidíš, nevidíš.

Stojí krejčí na pasece,
tisíc jehel s sebou nese.

Ptal se chlapec sluníčka:
Mohou chodit jablíčka?
Slunce na zem posvítilo,
velice se podivilo.
Opravdu tam jablíčka
vozí jehel kulička.
Dupe, funí, naříká,
je to tíha veliká.

Kryštof Cendelín, 2. C
Jonáš Klement, 4. C

Tajná dvojka

Případ ztraceného koně

Autor: Klára Smolíková

Ilustrace: Viktor Svoboda

Hlavní postavy: Artur a Bára, koně,
pes Šerlok

Příběh:

Začaly letní prázdniny a Artur s Bárou se domluvili, že pojedou na ranč Na Konci světa. Bydlí tam Bára strýc. Jeho ranč si vybrali filmaři na natáčení filmu. Natáčení se účastnil i slavný kůň, který se ale ztratil. Hledali ho všude po ranči, ale nikde nebyl. Napadlo je, že se ho pokusí najít pomocí dronů. A nakonec se jim to povedlo. Nebo ne? To už si budete muset přečíst vy.

Na konci každé kapitoly jsou zajímavé úkoly. Celou knihu provází černobílé ilustrace.

Tereza Čápková, 7. A

Rěšení: cibule, myška, tma, ježek, ježek

TYLÁČEK - ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedení redakce:

Mgr. Martina Pobříšlová

Toto číslo vychází v únoru 2023.

Grafická úprava a počítačová sazba:

Mgr. Jiří Červenka

Drobné chyby: redakční šotek Tylda

Fotografická spolupráce:

Bc. Eliška Bečková

kolektiv autorů

Adresa redakce: Tyláček

Redakční rada:

KRYŠTOF CENDELÍN, 2. C

JONÁŠ KLEMENT, 4. C

HELENA LÖRINCZIOVÁ, 7. A

NATÁLIE ADÁMKOVÁ, 7. A

TEREZA ČÁPOVÁ, 7. A

MARKÉTA MERHAUTOVÁ, 7. A

ADÉLA JAROUSHKOVÁ, 8. A

ZŠ Josefa Kajetána Tyla a MŠ Písek

Tylova 2391

397 01 Písek

telefon: 382 215 104

e-mail: tylacek@zstylova.cz

Tanec

Jan Dvořák

Jaroslav Hašek

Lukáš Hronec

Martin Horák

Julie Pokorná

Rozálie Juklová

Kateřina Křížová

Komenský a my

Nikola Jaroušková

Šimon Staněk

Z našeho fotokroužku

Jaromír Hladký

Viki Jostova

Tomáš Malek

Tomáš Kuchta

Amia Hladká

Jaromír Hladký

Charlota Vargova

Tim Hladký

Natálie Blažková

Adelá Blažková